

Begrænsning, at Muligheden af Glusioner som de nysberørte blev afflaaen eller ialtsald vanskeliggjort, uden at man paa den anden Side derved udelukkede de fremmede Fiskeridrivende, hvis Agt det virkelig maatte være at gjøre vort Land til deres fremtidige Hjem, fra her at fortsætte Udvælsen af deres lovlige Erhverv. Dette vilde formentlig opnaaes ved en Bestemmelse som den nu foreslaaede om, at Ketten til at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium udenfor Øresund kun skal tilkomme dem, der enten ere i Besiddelse af Indfødsret eller have haft fast Ophold heri Landet i mindst 5 Aar. Naar denne Ret hidtil har været indrømmet alle danske Undersaatter, turde det dog være utvilsomt, at man herved fortrinnsvis har haft Landets egne Indfødte for Øie, og der skjøntes eiheller at være nogen rimelig Grund til, at Fremmede, selv om de træde i et forbigaende undersaatligt Forhold til Danmark, skulde have en lettere Afgang til her at udøve denne end al anden betydeligere Næringsdrift, jfr. Næringsloven af 29de December 1857 § 2 Nr. 4.

ad § 7.

Igeoverfor den almindelige Stemning, der har gjort sig gjældende saavel paa Rigsdagen som i Befolkningen, har man troet ikke længere at burde søge det tidligere foreslaaede ubetingede Forbud mod Brugen af Drivvaad opretholdt; men da disse Vaads faa ofte og fra saamange Sider fremhævede Skadelighed væsenligt berøer paa den Vægt, hvormed de stryge hen over Havbunden, turde det paa den anden Side være ubestrideligt, at der ikke er Grund til at tillade, at de belastes med en større Vægt end der er nødvendigt, for at de kunne bruges efter deres Bestemmelse. Ved de Efterveininger af en stor Mængde i Brug foresundne Drivvaad, der i Aarene 1880—82 ere blevne udførte paa de forskjellige Fiskepladser af Søveren af det Krigsflaade, der har været udsendt for at føre Tilsyn med Fiskerierne, har det nu vist sig, at den Vaadene paahængte Vægt kun aldeles undtagelsesvis oversteg 24 Pund og i mange Tilfælde var mindre, — af 106 Vaad fandtes paa 78 Vægten at udgjøre 20 Pund eller derover, paa 101 var Vægten 16 Pund eller derover, kun i 5 Tilfælde fandtes Vægten at være under 16 Pund og i 8 mellem 24 og 30 Pund; — og da det derfor tør forudsættes, at en Vægt af 24 Pund saagodt som altid vil være tilstrækkelig, har man valgt at fastsætte denne, istedetfor, som af Udvalget foreslaaet, 30 Pund, som Maximum for den tilladelige Vægt.

Den Affattelse, som den heromhandlede Bestemmelse vilde have faaet efter det tidligere Lovforslag med den i Udvalgsbetænkningen under Nr. 10 foreslaaede Tilføielse, vilde for saavidt have været mindre heldig, som derefter Undtagelsen

ganske vilde have opslugt den opstillede Hovedregel om Forbud mod Brugen af Drivvaad. Det turde derfor være at foretrække, at nærværende Paragraf affattes saaledes, at der i samme kun fastsættes de nærmere Betingelser, under hvilke Brugen af de nævnte Vaad skal være tilladt, og det vil da formentlig ogsaa findes i sin Orden, at der for disse Vaad, ligesom for de øvrige i Lovforslagets § 11 nævnte Redskaber, fastsættes en vis Begrænsning af Massefjærelsen.

ad §§ 26, 30 og 31.

I Udvalgsbetænkningen er det under Nr. 20, 29—30 samt 31 foreslaaet dels at udelade dels at modificere visse Bestemmelser i disse Paragrafer, ved hvilke det er tilstrevet at forhindre Glusioner af Loven. Da det turde være en fuldt berettiget Fordring til en Lov, at den er affattet saaledes, at en Omgaaen af dens Forskrifter saavidt muligt forhindres, navnlig naar dette kan ske, uden at man derved gaar berettigede Interesser for nær, har Ministeriet troet fremdeles at burde bestræbe sig for, at de paagjældende Bestemmelser, hvis Betydning man her noget nærmere skal paavise, kunde blive opretholdt i den Stikkelse, i hvilken de foreligge.

Ved Endringsforslag Nr. 20 er det foreslaaet af den nuværende § 26, 2det Stykke at udelade Ordene: „der skulle have en Dybde i Armene ved Indgangen til Hoven af mindst 12 Alen.“ Denne Bestemmelse er optagen i Loven efter Indstilling af Kontroløren ved Limfjordsfiskeriet for at forhindre, at de heromhandlede Silbevaad skulle blive misbrugte til andet ulovligt Fiskeri. Man har herom udtalt sig saaledes:

„Loven vil ellers blive omgaaet ved at Fiskerne lade forfærdige smaa Silbevaad med ringe Dybde i Armegarnet, som i Virkeligheden ikke ere Silbevaad, fordi de have Massefjærelsen, men ere indrettede med ringe Dybde alene for derved at fange Graasfisk og smaa Slyndere. De virkelige Silbevaad, som bruges Ost for Løgstør til Hals, i Fuursund, Bilsund og Sallingund, have alle meget større Dybde i Armegarnet end 12 Alen, fordi de bruges alene efter Silb. De Fiskere, som herved rammes, ere kun Lovovertrædere.“

Det i Slutningsbestemmelsen i den nuværende § 30 indeholdte Forbud mod at opstille Pults- og Øpvaad til Tøring ved Bredderne af de laasede Bunde samt mod ved Beseiling af disse at medføre saadanne Vaad usforsegledede i brugbar Stand, er i Udvalgsbetænkningen under Nr. 29 og 30 foreslaaet modificeret til Fordel for de omkring de paagjældende Bunde boende Fiskere. Da der herved vilde aabnes den letteste Afgang for Beboerne af Rysterne om disse affides beliggende Bunde til, uhindrede af Kontrolen, at omgaae Laasningsforbudene, og da den omhandlede Bestemmelse ikke gaar udover, hvad der alt siden